

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.209 van 11 maart 1999
in de zaken A. 66.865/VII-17.582
67.230/VII-14.448.**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
Advocaat Th. DEBROCK,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Lombardenvest 22

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op
15 december 1995 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van de beslissing van 29 september 1995 van de
Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste
Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als
vluchteling te erkennen;

Gezien het verzoekschrift dat verzoeker op
19 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het op 20 november 1995 betekende bevel van
de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied
van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 62.994 van
6 november 1996 waarbij de schorsing van de
tenuitvoerlegging van de tweede bestreden beslissing
wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord in de zaak
G/A. 66.865/VII-17.582;

Gezien de memorie van toelichting in de zaak G/A. 67.230/VII-14.448;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikkingen van 30 maart 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories in de zaak G/A. 66.865/VII-17.582;

Gezien de laatste memorie van de verzoekende partij in de zaak G/A. 67.230/VII-14.448;

Gelet op de beschikking van 26 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Th. DEBROCK, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er aanleiding is om de zaken gekend onder de nummers G/A. 66.865/VII-17.582 en 67.230/VII-14.448 samen te voegen wegens verknochtheid;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, op 5 juli 1992 in België aankomt en dezelfde dag een aanvraag indient tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling; dat dit verzoek op 15 juni 1995 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verworpen; dat de motivering van deze beslissing als volgt luidt :

"Het relaas van betrokkene bevat een aantal tegenstrijdigheden.

Zo beweert hij bij het interview op het Commissariaat-generaal in dringend verzoek lid te zijn geworden in 1983. In al zijn andere verklaringen spreekt hij van 1985.

Verder beweert hij bij het interview ten gronde op het Commissariaat-generaal dat hij een leidende rol kreeg binnen de partij sedert maart 1987. In al de andere verklaringen spreekt hij van 1986.

Ook over zijn motieven om lid te worden van de 'P.' geeft hij tegenstrijdige verklaringen. Zo beweert hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij lid werd omdat 'P.' de enige partij is die echt democratie wil en vecht voor de rechten van de B. In het door hemzelf opgestelde verzoekschrift vertelt hij dat hij het beu was van alles afhankelijk te zijn van zijn schoonbroer en geen job vond. Hij vocht met zijn partij tegen het kapitalisme, imperialisme enz. Bij het interview op het Commissariaat-generaal ten gronde vertelt hij dat hij als student in het college grote financiële problemen had. Een rijk lid van de 'P.', ook student in zijn college, hielp hem financieel. Deze student was lid geworden omdat hij zijn rijke familie wou beschermen tegen het geweld van de 'P.'. Betrokkene zelf dacht dat hij door lid te worden van de partij zijn land terug kon krijgen van zijn schoonbroer die dat had ingepikt.

De verdere verklaringen van betrokkene i.v.m. zijn partij zijn niet coherent. Bij het interview ten gronde op het Commissariaat-generaal vertelt hij nl. eerst dat hij zich na zijn vrijlating in juni 1987 verwijderde van de partij omdat hij de doelstellingen van de partij in vraag stelde. Verder was er een partijrichtlijn die stelde dat, als iemand ooit gearresteerd geweest is, hij ver van de partij moet gehouden worden omdat de partij bang is dat die persoon gaat klikken. Even later zegt hij dat hij na zijn vrijlating besloot niet meer aan de partijactiviteiten deel te nemen, maar de partij dreigde hem te vermoorden indien hij niet terug

aansloot. Zo bevond betrokkene zich tussen twee vuren. Uiteindelijk verliet betrokkene dan zijn land om van de partij af te zijn : 'hij was de hele situatie beu en wou veilig zijn'. In al zijn andere verklaringen (Dienst Vreemdelingenzaken, vragenlijst, eigen verzoekschrift, verzoekschrift van de advocaat en interview in dringend verzoek) wordt niet vermeld dat hij problemen zou hebben met zijn partij. Wel integendeel zo schrijft hij o.a. in zijn vragenlijst dat zijn partij wordt vervolgd. Zo gauw de partij aanvaard wordt gaat hij terug naar B.

In verband met zijn arrestatie in maart 1987 moet nog opgemerkt worden dat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij zijn interview in dringend verzoek vertelt dat dat op 3 maart 1987 gebeurde. In zijn vragenlijst, in zijn eigen verzoekschrift van zijn advocaat en bij het interview ten gronde op het Commissariaat-generaal spreekt hij van 4 maart 1987.

Tot slot vertelt hij op de Dienst Vreemdelingenzaken, in zijn eigen verzoekschrift en in het verzoekschrift van zijn advocaat dat hij in juni 1992 door de politie gezocht werd. Er stond een artikel in de krant met zijn foto en met de mededeling dat er tienduizend roepies beloning uitgeloofd werd. Bij het interview ten gronde op het Commissariaat-generaal zegt hij enkel dat hij van de partij af wou om veilig te zijn. Een partijleider, die de partij ook beu was, hielp hem het land te verlaten. Op de vraag of er ook nog een andere reden was om het land te verlaten antwoordde hij ontkennend. Wel zou hij in een B. krant, die hij kocht toen hij te België was, gelezen hebben over de 'P.'. Daarin zou er sprake van hem zijn onder zijn schuilnaam 'XXX'. Dit artikel is heel wat anders dan het 'wanted'-bericht uit zijn vorige verklaringen. Betrokkene zegt zelf dat hij vermoedt dat dat artikel over hem gaat, maar geeft geen enkel bewijs hieromtrent.

Hierdoor wordt zijn geloofwaardigheid ondermijnd.

De overige door betrokkene voorgebrachte documenten hebben onvoldoende overtuigingskracht om de aard van de genomen beslissing te wijzigen";

dat verzoeker op 23 juni 1995 tegen deze weigeringsbeslissing beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep werd opgeroepen op de zitting van 15 september 1995; dat op 26 september 1995 de gemachtigde bijzitter van de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de in het eerste verzoekschrift aangevochten beslissing neemt, waarbij hij het beroep ongegrond verklaart en dienvolgens de erkenning van de

hoedanigheid van vluchteling weigert; dat deze beslissing steunt op volgende redengeving :

"Overwegende dat appellant, noch in zijn beroepsverzoekschrift, noch tijdens zijn verhoor ter zitting, de tegenstrijdigheden vermeld in de aangevochten weigeringsbeslissing weerlegt;

Overwegende dat appellant stelt omwille van vrees, zowel vanwege de overheid als vanwege de P., zijn land te zijn ontvlucht;

Dat zulks evenwel niet in overeenstemming te brengen is met enerzijds zijn ongestoord verblijf van medio 1987 (zijn vrijlating uit de gevangenis) tot zijn vertrek in juli 1992, ruim vijf jaar later, en anderzijds de in de verleden tijd geschreven verklaring 'To whom it may concern', zonder datum, uitgaande van de P., waarin appellant wordt omschreven als een leidinggevend, actief en toegewijd partijlid;

Overwegende dat appellant zich geen enkele moeite getroostte om zich bij familie, kennissen of medestanders te informeren over enige actuele vorm van vervolging, waarvan hij beweert het slachtoffer te kunnen zijn;

Overwegende dat appellant geen aannemelijke verklaring kan geven omtrent de redenen waarom hij geen asiel heeft gevraagd in Nederland, een land dat het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 heeft geratificeerd;

Overwegende dat, in acht genomen wat voorafgaat, in hoofde van appellant geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het voormelde Verdrag in Genève kan worden in aanmerking genomen";

dat verzoeker op 20 november 1995 bevel krijgt om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 19 december 1995 te verlaten; dat de motivering van dit bevel als volgt luidt :

"Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn (wet van 15 december 1980 - art. 7, alinea 1, 2°). Werd niet erkend als vluchteling (KB van 8 oktober 1981 - art. 77)";

dat voornoemd bevel met het tweede verzoekschrift wordt bestreden;

2. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak nr. 66.865.

Overwegende dat verzoeker in het eerste onderdeel van het eerste middel de schending aanvoert van artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen doordat de Vaste Beroepscommissie stelt dat hij "noch in zijn beroepsschrift noch tijdens zijn verhoor ter zitting de tegenstrijdigheden vermeld in de aangevochten weigeringsbeslissing weerlegt", terwijl hij binnen de beroepstermijn een aanvullende nota op zijn eerste beroepsschrift van 22 juni 1995 heeft ingediend waarin de tegenstrijdigheden opgeworpen in de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal één voor één worden weerlegd, zodat "het motief (...) onvolkomen is waar het niet aangeeft waarom de weerlegging van verzoeker niet als zodanig in aanmerking kan worden genomen";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord tegenwerpt dat het motief, waarbij wordt vastgesteld dat de tegenstrijdigheden niet werden weerlegd, "de gevolgtrekking is van de synthese van de door verzoeker afgelegde verklaringen en in zijn beroepsverzoekschrift aangehaalde middelen van verhaal";

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de bestreden beslissing geen melding maakt van de aanvullende nota en niet motiveert waarom de erin vervatte weerlegging niet als zodanig kan gelden, dat "het wel duidelijk is dat de bestreden beslissing dit procedurestuk over het hoofd heeft gezien en het dan ook niet nodig heeft geacht te verduidelijken waarom de weerlegging van de verzoekende partij als zodanig niet in aanmerking kan worden genomen";

Overwegende dat de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gesteund is op een aantal tegenstrijdigheden in verzoekers verhaal die de geloofwaardigheid ervan zouden ondermijnen; dat verzoeker bij aangetekende brief van 5 juli 1995 een "aanvullende nota opgesteld ter ondersteuning van het beroepsschrift dd. 22 juni 1995", waarin de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden worden gecorrigeerd, heeft opgestuurd met het verzoek het als processtuk bij het beroepsschrift te voegen; dat uit het administratief dossier blijkt dat de Vaste Beroepscommissie deze aanvullende nota heeft afgestempeld als ingekomen post op 6 juli 1995; dat de Vaste Beroepscommissie zich echter bij de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal aansluit en diens motieven tot de hare maakt, zonder ook maar enigszins in te gaan op verzoekers argumenten met betrekking tot de tegenstrijdigheden die door de Commissaris-generaal in aanmerking werden genomen; dat uit haar beslissing zelfs niet kan worden afgeleid of de Vaste Beroepscommissie deze argumentatie onder ogen heeft gehad; dat de Vaste Beroepscommissie haar beslissing niet genoegzaam met redenen heeft omkleed en deze aldus de in het middel aangevoerde motiveringsplicht, als verwoord in artikel 57/22 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schendt; dat het eerste onderdeel van het eerste middel gegrond is;

3. Over de gegrondheid van het beroep in de zaak nr. 67.230.

Overwegende dat bij huidig arrest de beslissing van de Vaste Beroepscommissie wordt vernietigd; dat daaruit volgt dat ook het bevel om het land te verlaten, waarop deze beslissing is gesteund moet worden vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken gekend onder de nummers G/A. 66.865/VII-17.582 en 67.230/VII-14.448 worden samengevoegd wegens verknochtheid.

Artikel 2.

Vernietigd wordt de beslissing van 29 september 1995 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij XXX de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling wordt geweigerd.

Artikel 3.

Dit arrest zal in de registers van bovenvermelde Commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 4.

De zaak wordt, in zoverre zij het beroep betreft tegen de beslissing van 15 juni 1995 van de Commissaris-generaal van de vluchtelingen en de

staatlozen, verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 5.

Vernietigd wordt het bevel om het grondgebied te verlaten, aan XXX op 20 november 1995 ter kennis gebracht.

Artikel 6.

De kosten van de beroepen, bepaald op achtduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS,

M. MILOJKOWIC,

De griffier,

M. MILOJKOWIC.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

D. MOONS.